

Da se i na njih spomenemo

sâmbata, 08 noiembrie 2008

Ako je nešto posebno vrijedno istaknuti iz povijesti karaševkog naroda ja mislim da po asno mjesto pripada našim milim i dragim junacima iz svih karaševskih sela koji su izgubili svoje mlade ~ivote u prvom i drugom svjetskom boju. Vrijedno je podsjetiti se i na one koji su nestali ili izgubili ~ivote u prijašnjim bojevima, kojih je sigurno bilo i u kojima su naši stari predci tako er sudjelovali. Krenuli su u boj pla u i, oni i njihove obitelji, i više se nisu vratili u svoja rodna sela, niti ikada više sreli svoju dragu obitelj. Mnogi su bili o~enjeni i ve imali djecu, a ta su djeca upoznala oca samo preko slike, ukoliko je i ona postojala. Svoje su mladena ke ~ivote izgubili na raznim frontama iz Galicije, Italije, Srbije, Maarske, eske i Stalingrada. Mogu e da im je tijelo raznijela neka bomba ili granata, neki neprijateljski metak, potopila neka velika rijeka ili pro~drla morska dubina. Ostavili su svoje tijelo daleko od rodnog sela, obitelji i svoje roene majke i oca. Da se i na njih podsjetimo, jer mogu e ni groba nemaju, ni jedan kri~ kraj glave, kako dolikuje jednom krš anskom grobu. Sigurno nemaju ni maleni vjen i na kri~u, ni cvije e na grobu, niti suze svoje roene majke, oca, sestre, bra e ili supruge. Ništa od svega toga ne krasiti njihove prerane grobove. Najte~e je bilo ro enim majkama koje su svoje sinove devet mjeseca pod srcem nosile, a zatim ih nepravedno izgubile u tu im zemljama. Sigurno da su majci koja je izgubila jednog ili dva sina u tim bojevima o i bile suzne sve dok i nju samu nisu polo~ili u ledeni grob. Ako bi poginuli ili nestali junaci imali grobove u svojim rodnim mjestima, majke bi ih oplakivale i palile im svije e, te na taj na in ubla~ile tugu.

Iz Karaševa su u prvom boju poginuli 105 junaka, a u drugom boju 47. Nije mi poznat broj poginulih junaka iz ovih drugih naših sela, ali sigurno je bilo poginulih u ova dva boja. Dragi karaševski narode, uvijek se podsjeti na naše junake, u razgovoru i u drugim prilikama, a najviše molitvom za njihove duše, jer su umrli daleko od rodnog kraja, u teškim mukama i boli. Neka im dragi Bog udjeli radost barem kod njega, u vjenosti. Molimo Boga da nam udjeli mir u duši i slogu u itavom svijetu, da naši mladi ne ginu po tu im zemljama, bez groba i suza svoje obitelji. Dao dragi Bog da naša tijela po ivaju u našim grobovima, gdje e nam potomci i prijatelji zapaliti svije u i pustiti jednu suzu. Na kraju ovoga pisma treba zahvaliti gospodinu profesoru Milji Radanu i svima koji su pridonijeli da se pored zgrade Zajedništva Hrvata podigne spomenik svim poginulim ili nestalim junacima iz karaševske opine u konfrontacijama prvoga i drugog svjetskog boja. Pokoj vije ni daruj im gospodine i svijetlost vije na neka im svijetli! Piše s tugom u srcu i sa suznim oima,